

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató választmányának 1936. évi december hó 15-én délelőtt 11 órakor tartott üléséről.

Jelen voltak: Bárá Waldbott Kelemen elnök, Biró Zoltán ügyvezető, Ajtay Jenő dr. Ajtai Sándor, Balogh Ernő, Beyer Jenő, báró Biedermann Imre, Czillinger János, gróf Esterházy Móric, Földváry Miksa, Kovács Gábor, Lány Géza, gróf Mailáth György, Molesány Gábor, Nagyszalánczy Brunó, Onczay László, Orosz Antal, Papp Béla, dr. Papp-Szász Tamás, Pászthory Ödön, Vuk Gyula választmányi tag urak és dr. Mihályi Zoltán segédtitkár.

Elnök: Üdvözlöm a megjelent urakat és az Országos Erdészeti Egyesületnek a mai napra kitűzött igazgató választmányi ülését megnyitom.

Megállapítom, hogy a választmányi ülés ideje a választmányi tag urakkal kellő időben közölve lett és hogy az ülés a megjelentek számára való tekintettel határozatképes.

Távolmaradásukat kimentették: Borhy György, gróf Festetics Kristóf, báró Inkey Pál, Karsai Károly, gróf Keglevich Gyula, Kiss Ferenc, Matusovits Péter, Osztrelneczky Miklós, örgróf Palavicini Alfonz Károly, Rimler Pál, Schenkengel László, Takács Zsigmond, ifj. gróf Teleki József, Urbánffy Ignác és Walla Ferenc választmányi tag urak.

A jegyzőkönyv hitelesítésére: Czillinger János és gróf Mailáth György választmányi tag urakat kérem fel.

Mielőtt az ülés tulajdonképpeni tárgyára áttérnénk, szükségesnek tartom a t. igazgató választmányt az árvédelmi szervezet létesítése ügyében törtétekről nagyjában tájékoztatni.

Méltóztatnak visszaemlékezni arra, hogy a miskolci közgyűlésen a közgyűlés ennek a kérdésnek a letárgyalására egy bizottságot küldött ki, az ügynevezett 6-os bizottságot, amely a nyert felhatalmazás alapján további két taggal: Onczay László és Rimler Pál választmányi tag urakkal egészítette ki magát. A bizottság a birtokosság ellentétes állásfoglalású két csoportját képviselte és az volt a feladata, hogy az ellentéteket áthidalja és közös platformot létesítsen. A Földművelésügyi Miniszter Úr t. i. kijelentette, hogy a tűzifa árvédelmének a szervezetét elvileg fenn kívánja tartani, de ezt ahhoz a feltételhez kötötte, hogy az erdőbirtokosok egyöntetűen állapodjanak meg ennek a szervezetnek az alapelveiben és maguk állítsák fel ezt a szervezetet szövetségi, vagy részvénytársasági alapon. A bizottság több ízben összeült és letárgyalta az ügyeket. Sikerült is olyan megállapodást létesíteni, amely a Péchy Tibor miniszteri osztály-

főnök Úr elnöklete alatt tartott ülésen jegyzőkönyvbe is foglaltatott. A Miniszter Úr ezt a megállapodást a minisztertanács elé vitte és az elvileg hozzájárult ahhoz, hogy az árvédelmi szerv ilyen alapon állíttassék fel az erdőbirtokosság által.

A Miniszter Úr azután leküldte a tervezetet az Országos Fagazdasági Tanácshoz, azzal, hogy tegyen a tervbevett intézkedések kivételére vonatkozólag megfelelő előterjesztést. Minthogy kívánatos volt egységes erdőbirtokos-állásfoglalást teremteni, előbb az Országos Fagazdasági Tanács erdőbirtokos tagjait hívtam össze egy értekezletre, amely egy ötös bizottságot küldött ki mindkét csoport képviselőiből, azzal a megbízással, hogy a létesítendő szervezet számára egy koncesszió-tervezetet dolgozzon ki. Mintán a tervezet elkészítésének határidejéül a Földművelésügyi Miniszter Úr december 1-ét szabta meg, a munkát sürgősen el kellett végezni. A kész koncesszió-tervezet az Országos Erdészeti Egyesület által delegált, fentemlített hatos bizottság elé került, amely azt több módosítás után szintén magáévá tette. Ezután az Országos Fagazdasági Tanács elé terjesztettük, ahol az erdőbirtokosság már egyöntetű álláspontot foglalt el. Azonban a kereskedelmet képviselő különféle csoportok nem voltak hajlandók a tervezethez érdemben hozzászólni. A Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara kiküldötte egy deklarációt olvasott fel, hogy a Kamara elvben ellenzi a kötött rendszert, s a szabad forgalom helyreállításához ragaszkodik, s ha nem vesz részt a tárgyalásban, ez nem jelenti azt, mintha kifogása nem lett volna. A kereskedelem másik csoportjának az volt a kérése, hogy halasszunk el az egész ügy tárgyalását 8 nappal. Ez azonban a december 1-i terminus miatt nem volt elfogadható és így a tervezetet letárgyaltuk a többség kívánsága szerint és néhány kisebb, lényegtelen változtatást eszközöltünk rajta. A helyzet az, hogy letárgyaltatott az ügy. Ezután a tervezet a Miniszterelnök Úr utasítása szerint a gazdasági miniszterek tanácsa elé került és úgy hallottam, hogy az is több változtatást eszközölt rajta. A Miniszter Úr a hatos bizottságot december 19-re újra összehívta és itt fogják ismertetni a kormány kívánságait.

Ezután következne a részvénytársaságnak a megalakítása. Ebben az ügyben az Országos Fagazdasági Tanács erdőbirtokos tagjai körlevelet intéztek a magyar erdőbirtokosokhoz, amelyben azt kérték, hogy amennyiben a részvénytársaság gondolatát helyeslik, írják alá és küldjék be a körlevélhez csatolt ilyen értelmű nyilatkozatot. Eddig mintegy 300 erdőbirtokos jelentette be csatlakozását, ami a tegnap lezárt kimutatás szerint kb. 730.000 kat. holdat reprezentál; néhány nagyobb erdőbirtok (a kincstár és számos község, úrbéres csoport, stb.) még hiányzik. A körlevélben hangsúlyoztuk, hogy nem kötelezi az illetőt részvényjegyzésre, csak erkölcsi támogatásról van szó. Ezzel kívántam tájékoztatni az igazgató választmányt az ügy jelenlegi állásáról.

A választmány Elnök jelentését egyhangúlag tudomásul veszi.

Elnök: felkéri az Ügyvezetőt a tárgysorozat 1. pontjának ismertetésére.

Ügyvezető: Bemutatja a Miniszterelnök Úrnak az Elnök Úrhoz intézett válaszát, amelyben a miniszterelnökké történt kinevezése alkalmából hozzájuttatott üdvözlést köszöni meg.

Tudomásul szolgál.

Ügyvezető: Bemutatja a Földművelésügyi Miniszter Úrnak 33.313—1936. II. 2. számú leiratát, amelyben értesíti az Egyesületet, hogy felterjesztése szerint kinevezte az Országos Fagazdasági Tanácsba további rendes tagokul gróf Hadik-Barkóczy Endre, gróf Esterházy János és

Schenkengel László urakat, eddigi póttagokat és új póttagokul dr. Mihályi Zoltán, Orosz Antal és báró Prónay Gábor urakat.

Tudomásul szolgál.

Ügyvezető: Az ezévi talpfaversenytárgyaláson a magyar termelők a megállapított méretarányú csoportokon felül nagyobb mennyiségű, kb. 30,000 db gyengébb méretű talpfát ajánlottak fel, amit nem lehetett a versenytárgyalásba bekapcsolni. A magyar termelésnek lényeges érdeke, hogy ezt a talpfaanyagot is átvegye a MÁV. Ezért vitéz Lámfalussy indítványára az egyesület megkereste az Államvasutakat és egyben a Földművelésügyi, illetőleg a Kereskedelemügyi Miniszter Urak támogatását is kérte ebben az irányban. Most érkezett meg 58.267/1936. szám alatt a MÁV válasza, amelyik szösz szerint az alábbiakat tartalmazza:

„Folyó évi szeptember hó 30-án kelt 499/936. sz. beadványára — melyben az arányos beosztású talpfamennyiségen felül felajánlott hazai származású 2.2 és 2.4 m. h. talpfák átvételét kéri — értesítjük a t. Egyesületet, hogy ezen gyengébb méretű talpfafeleslegeket — miként ezt már a múlt évben is tettük — ezúttal is hajlandók vagyunk az alábbi feltételek mellett átvenni.

Mínt hogy intézetünk érdekében elsősorban az előirányzott tényleges szükségletet kell biztosítanunk, — mert különben a gyengébb méretek felhasználása mellett az erősebb méretekben hiányok állának elő — a nem méretarányos 2.2 és 2.4 m. h. talpfafeleslegeket a felajánló cégektől csak az arányos beosztású talpfamennyiségek leszállításának megtörténte után az esetleg még szükséges mennyiségben vehetjük át.

Az ilyen talpfákért természetesen az arányos beosztásban szállított hasonló méretű talpfákra megállapított árnál a tavalyiaknál is alacsonyabb árakat fogunk fizetni.“

Nem tud egyetérteni avval, hogy a MÁV a gyengébb talpfát csak az arányos beosztású talpfamennyiségek leszállítása után és csak „*az esetleg még szükséges mennyiségben*“ veheti át. Hivatkozik arra az esetre, amikor a MÁV 500,000 db kisméretű talpfát vásárolt meg a külföldön, úgyhogy a következő évben 57%-ról 4%-ra esett le a vicinális talpfa arányszáma. Az a 30,000 db, amennyivel a magyar termelés többlet termelt, a MÁV szükségletének 12–15%-át teszi ki és ha ezt most szerzi be, azt jelenti, hogy 27% helyett csak 23%-ot fog jövőre kiírni, ez a külföldet az ajánlattételnél egyáltalában nem alterálja. Arra is rámutat, hogy a Kereskedelemügyi Minisztériumban a közszállítási osztály hajlandó olyan megoldásra, amely szerint két tételben írják ki a versenytárgyalási felhívást és pedig először csak a magyar talpfára, azután a külföldi talpfára vonatkozólag. Ez a megoldás a jövőre nézve elfogadható, az Egyesületnek ragaszkodnia kell ahhoz, hogy idén is feltétlenül vegyék át a felajánlott többletet és legalább a tavalyi árat fizessék. Kéri a választmány hozzájárulását, hogy az Egyesület ilyen értelemben újabb felterjesztéssel forduljon a Földművelésügyi Miniszter Úrhoz és a MÁV-hoz is.

Az igazgató választmány Ügyvezető indítványát egyhangúlag magáévá teszi.

Ügyvezető: Bemutatja a Comitato Nazionale della Stampa Agricola Italiana, illetve a „Magyar Iparoktatás Tanárainak Közlönye“ szerkesztőségének a levelet, amelyek az „Erdészeti Lapok“-nak csereképen való megküldését kérik. Mindkettőre vonatkozólag ajánlja a csereviszony elfogadását.

Az igazgató választmány Ügyvezető javaslata értelmében határoz.

Ügyvezető: Bemutatja a Stádium sajtóvállalatnak az „Erdészeti Lapok“ nyomására vonatkozó ajánlatát. Két esztendővel ezelőtt két évre kötötte meg az egyesület a megállapodást, a kiszolgálás mindig kifogás-

talán volt. Most a külön lenyomatok díját is mérsékelte. A vállalat minden tekintetben megbízható, amit nem minden nyomdáról lehet elmondani és ezért azt kéri, hogy a Stádiummal újabb két évre megállapodást köthessen az egyesület nevében.

Az igazgató válaszmány Ügyvezető előterjesztéséhez egyhangúlag hozzájárul.

Ügyvezető: Bemutatja az Erdészeti Középiskolát Végzettek Intézőbizottságának levelét, amelyben a bizottság elnöke az egyesület támogatását kéri a középiskolát végzett erdészek elhelyezkedésénél olyan értelemben, hogy az egyesület is mutasson rá a középiskolásokat a törvény szerint is megillető jogokra, amely 1000 kat. holdig megengedi számukra az erdőtisztí munkakört. Javasolja egy megfelelő felvilágosító közleménynek az „Erdészeti Lapok”-ban való közzétételét.

Az igazgató válaszmány Ügyvezető javaslatát egyhangúlag magáévá teszi.

Ügyvezető: Bemutatja vitéz Purgly Lajos nagybirtokos és Kollwentz Ödön erdőmérnök tagfelvételi kérelmét, előbbit Ügyvezető, utóbbit ifj. Béky Albert erdőmérnök ajánlja.

Az igazgató válaszmány Ügyvezető indítványára fentnevezettek egyhangúlag az egyesület tagjainak sorába iktatja.

Ügyvezető: Néhány személyi- és kérvényügyről tesz előterjesztést, amelyekben az igazgató válaszmány beható tárgyalás után Ügyvezető javaslata értelmében határoz.

Elnök: Beérkezett két indítvány; az egyik Oneczay László, a másik Orosz Antal tagtársunktól. Felkérem a Titkár Urat, legyen szíves azokat ismertetni.

Titkár: Felolvassa Oneczay László indítványát:

„A határszéli forgalomban — hatósági bizonyítványok alapján — mind nagyobb és nagyobb mennyiségű tűzifát hoznak be olyképpen, hogy egy-egy vállalkozó az igénylőknek kiadott igazolványok alapján a fát behozza s avval azután kereskedik. Ez a határszéli forgalmat engedélyező kormányrendelet intenciójával nem egyeztethető össze, mert nem egy vállalkozónak akartak vele üzleti lehetőséget biztosítani, hanem a fogyasztó szükségleteit kielégíteni az esetben, ha a közvetlen vidék fában szegény s a szükségletet belföldön beszerezni nem képes.

A vételár kifizetése pedig a fennálló törvényes rendelkezések sérelmével történik, mert megfelelő valuta hiányában pengő-kiajánlás folyik.

Indítványozom, hogy az OEE. ez ügyben intézzen felterjesztést a földművelésügyi-, kereskedelemügyi- és a pénzügyminisztériumokhoz s kérje, hogy

a) a tűzifa behozatalára helyhatósági bizonyítványok csak az esetben adassanak ki, ha az igénylő a vett fát — vállalkozó közbejötté nélkül — maga veszi meg és csak a saját szükségletének fedezésére használja fel;

b) ha a vételár legális kifizetését a Nemzeti Bank útján tudja biztosítani;

c) végül pedig a határszéli forgalmat szüntessék be ott, ahol elegendő belföldi tűzifa áll rendelkezésre, értve alatta azt, ha 30 km-en belül az illető város, falu tűzifaszükségletének kielégítésére megfelelő területű erdő-állomány van.

A pengő-kiajánlás megszüntetése érdekében a minisztériumokhoz intézendő felterjesztés a Nemzeti Banknak is küldessék el.

Oneczay László: Kiegészíti indítványát azzal, hogy a felterjesztés a viszonyosság alapján a külügyminisztériumnak is küldessék meg.

Elnök: Az indítványban felvetett kérdés a külkereskedelmi tárgyalásokat is közlő érinti. Most egy törvényjavaslat fekszik a parlament előtt, amelyben 3 évre felhatalmazást ad az országgyűlés a kormánynak,

hogy idegen államokkal kereskedelmi szerződéseket köthessen utólagos jóváhagyása mellett. Tegnap a felsőházban felmerült az az eszme, amire már egyszer rámutattunk a kormánynál, hogy ezeknél a külkereskedelmi tárgyalásoknál a különféle gazdasági érdekeltségek is meghallgattassanak. A kereskedelemügyi és külügyminiszter Urak is hozzájárultak ahhoz, hogy visszaállíttassék az a bizonyos gazdasági bizottság, amelynek 10–12 tagját a gazdasági érdekképviselések küldik ki. Igen fontos lenne, hogy az erdőgazdaság felhasználja az alkalmat és kérje a kormányt, biztosítson abban a bizottságban az erdőgazdaságnak is megfelelő helyet. Egyrészt, mert a 2 millió kat. hold magyar erdő számottevő tényező, másrészt, mivel a fa külkereskedelmi mérlegünknek egyik legnagyobb passzív tétele. Annál is inkább jogosult ez a kérés, mert a két másik gazdasági érdekeltség, az OMGE, és a Mezőgazdasági Kamara nem foglalkoznak erdészeti ügyekkel. Javasolom, méltóztassanak felhatalmazást adni arra, hogy írásban kérjük meg a Földművelésügyi Miniszter Urat, biztosítson ebben a bizottságban nekünk is helyet.

Az igazgató választmány Onczay László és Elnök indítványát egyhangúlag magáévá teszi.

Titkár: Felolvassa Orosz Antal indítványát, amely az „Erdészeti Zsebnaptár” újból való kiadását sürgeti.

Ügyvezető: Felvilágosítással szolgál. A Zsebnaptár kiadása régi óhaja az egyesületnek. Valamikor 2 korona volt a naptár ára, mert az összes táblázatok, amik változatlanul maradtak, rendelkezésre állottak az állami nyomdában. A kiadás jogát néhai Horváth Sándor még életében átruházta az egyesületre, de a háború utáni időben a naptárt nem adtuk ki és akkor, a nagy ólomszűkében az államnyomda az összes tömöntvényeket összetörte. A táblázatok újraszédése rengetegbe kerülne. Ha a régihez képest félakkora terjedelemben adjuk csak ki a naptárt, hozzávetőlegesen akkor is 26–28 pengőbe kerülne darabja. A kérdéssel foglalkozni lehet, előfizetési felhívást is lehet kiadni, de meggyőződése, hogy a magas ár miatt nem lesz jelentkező.

Czillinger János: 100%-ig pártolja Orosz Antal indítványát. A zsebnaptárra mindig szükség van. Fekete Zoltán táblázatai is igen hasznosak, de annak adatai nem ölelnek fel mindent. A törvényes rendelkezések hiányoznak. Ha az egyesület nem tudja saját erejéből kiadni a naptárt, forduljon felterjesztéssel a földművelésügyi Miniszter Úrhoz és kérjen anyagi támogatást. Megbízást adhat a minisztérium egy ilyen kézikönyvnek első példányban való összeállítására.

Ügyvezető: Nagyon szívesen támogatja az indítványt, de a megvalósításhoz nem sok reményt fűz. A naptár összeállítása óriási nagy munka, amit díjazás nélkül senki sem vállal. Maga az írói tiszteletdíj, közepes számítás szerint 10–12.000 pengő értéket képvisel. Minden adatnak, ami oda bekerül, komolynak kell lennie. Mindenesetre meg kell kísérelni az anyagi segítség megszerzését.

Dr. Ajtai Sándor: A minisztérium csak abban az esetben foglalkozhatik ezzel a kérdéssel, ha a költségekre vonatkozólag a legapróbb részletekig terjedő számításokat kap.

Molesány Gábor: Pártolja az indítványt, mert Magyarország sem maradhat el a külföld mögött és minden lehetőséget meg kell ragadni, ha erre alkalom kínálkozik.

Elnök: Ha most az új tűzifa árvédelmi szervezet létrejön, volna egy lehetőség és pénzforrás, amellyel erdészeti kiadványokat lehetne támogatni, különösen olyanokat, amelyek az egész magyar erdőgazdaság érdekeit szolgálják.

Molesány Gábor: A minisztérium nevében azt már is kijelentheti, hogy feltétlenül szükségesnek tartják a zsebnaptár kiadását és mindent el fognak követni, hogy ebben a kérdésben az egyesületet támogassák.

Elnök: Köszönettel tudomásul veszi Molesány Gábor nyilatkozatát és az igazgató választmány egyhangú határozataként kimondja Orosz Antal indítványának elfogadását, amelynek értelmében a Zsebnaptár kiadása, illetőleg a szükséges anyagi támogatás iránt a megfelelő lépések mielőbb megteendők.

Több tárgy nem lévén, Elnök az ülést berekeszti.

K. m. f.

Munkatársaink szíves figyelmébe!

(Írói tiszteletdíjak, kivonat, különlenyomatok stb.)

Az Országos Erdészeti Egyesület az Erdészeti Lapokban megjelenő tanulmányokért írói tiszteletdíjat fizet. És pedig: a szerkesztő részéről átdolgozást nem igénylő munkáért 16 oldalas ívenként 64 pengőt, fordításokért vagy átdolgozást igénylő cikkekért 16 oldalas ívenként 32 pengőt, egyszerű közleményekért 16 oldalas ívenként 24 pengőt.

A külföldi szaklapokkal létesített csereviszonyra való tekintettel kérjük igen tisztelt munkatársainkat, hogy tanulmányukkal egyidejűleg mindenkor egy **rövid magyarnyelvű kivonatot** is szíveskedjenek beküldeni, amelynek terjedelme a teljes magyar szövegnek kb. 3%-a lehet és a szerző által legmegfelelőbbnek tartott összefoglalást tartalmazza. Az esetleges változtatásokat a szerkesztőség fenntartja magának.

A nyomtatás és javítás megkönnyítése céljából igen kérjük t. munkatársainkat, hogy tanulmányukat félféves papíron és lehetőleg *géppel* (és *sohasem sűrített sorokkal!*) írva küldjék be hozzánk.

A dűlt (*cursiv*) betűkkel szedendő szövegrész (pl. idézett szerzők neve, idegen nyelvű címek, vagy idézetek, hangsúlyozni kívánt mondatok, stb.) a kéziratban *egyszeri*, esetleges kövér (**fett**) betűs szavak (pl. fejezet-címek) *kétszeres* aláhúzással jelzendők.

Az áttekinthetőség és könnyebb érthetőség érdekében (különösen elvont tárgynál, tudományos fejtegetéseknél) *kerüljük a túlhoszú mondatokat* és emeljünk ki minden fontosabb gondolatot új bekezdéssel.

A nyomdai nyers levonatnak a szerző által végzett kijavításánál ajánlatos az *egyezményes korrekture-jeleket* alkalmazni. (L. pl. Révai Lexikon, 12. kötet, 58. old.)

A további figyelembeveendő szempontok érvényesíthetése céljából utalunk „*Műszaki magyar nyelvünk*” című közleményünkre. (199. old.)